

organiseren excursies naar de grens; je ontvangt wederom een onderscheiding, en je kleinkinderen krijgen zelfs een uitnodiging om daar gratis te komen studeren!”

En Gerard vult nog aan: “In eigen land hebben we weinig dankbaarheid ondervonden. Toen we terugkwamen was er géén ontvangst, de onderscheidingen hebben we al vlak voor vertrek uit Korea ontvangen. Maar dat had moeten gebeuren vóór de troepen, in Nederland, meteen een paar maanden naderhand.” En Herman vult aan: “Ik heb mijn onderscheiding gekregen in

Den Haag, in het Koreaanse consulaat.”

De Gemertse jongens die ook in Korea hebben gevochten? “Dat zijn Louis Reijnen, Kees Veken, Mies Verbakel, Jan van Extel, Pietje Bosman en Adje Otten uit de Deel, en Gerrit Voll. En wij.”

Op 27 juli 1953 werd te Panmunjeom een staakt-het-vuren-afgekondigd. De nacht ervoor, tijdens de laatste patrouille, zijn er toch nog zes jongens doodgeschoten. De lijst van gesneuvelde Nederlandse militairen telt 122 namen. Drie soldaten zijn nog altijd vermist...

K A P I T T E L S T O K J E

Jo Kalkhoven

In de vorige uitgave van Gemerts Heem staat een interview van Hein van Dooren met Wim van de Vossenbergh onder de titel ‘Over oude klare en een pistool’. In de inleiding schrijft Hein dat Willy Engbrocks wist te voorkomen dat Jo Kalkhoven werd opgesloten in de Scheveningse gevangenis.

Dat is niet juist. Jo heeft drie maanden in het ‘Oranjestad’ vastgezet en zou voor de overige

drie maanden van zijn straf naar Duitsland getransporteerd worden. Dit laatste wist Willy Engbrocks te voorkomen. Jo werd toen zelfs onmiddellijk in vrijheid gesteld. Hoe? Daarvoor verwijst ik naar mijn artikel in Gemerts Heem nummer 4 van 2017, getiteld ‘Willy Engbrocks, een goedmoedig man’.

Harry Slits